

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Realisation eller löpande försäljning av kreatur.

I en hel rad utslag den 6/4 1960 (nr 1—6 nedan) och den 24/5 1960 (nr 7—9 nedan) i mål angående förhandsbesked har frågan gällt om och i vad mån försäljning av kreatursbesättning varit att hänföra till skattefri realisation eller till löpande försäljning. De olika fallen innebär i huvudsak följande.

1. A. avsåg att övergå till svin- och göddjursproduktion och ämnade därför under år 1960 med början i januari månad avyttra samtliga mjölkkor, till mjölkdjurbesättningen i och för rekrytering av korna hörande kvigor (vid ansökningstillfället 21 stycken) ävensom under år 1960 tillkommande kvigkalvar.

RN förklarade att, om A. i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften från mjölkproduktion till svin- och göddjursuppfödning — vilken omläggning toge sig uttryck i inredning av ladugården för svin- och göddjur, odling av direkt säljbara grödor i stället för vallar samt andra dylika faktiska åtgärder — avyttrade samtliga mjölkkor, kvigor och kvigkalvar, avyttringen vore att anse såsom realisation.

Hos RR yrkade TI att förhandsbekedet måtte på det sätt ändras att avyttringen i vad den gällde kor och dräktiga kvigor förklarades hänförlig till skattefri realisa-

tion men i övrigt till löpande försäljning. — RR lämnade TI:s besvär utan bifall.

2. B., som på grund av egendomens försäljning uppsagts från arrendet och i stället köpt en annan jordbruksfastighet, skulle driva det nya jordbruket utan anställd arbetskraft. Därvid hade han för avsikt att upphöra med mjölkproduktion och endast bedriva göddjursuppfödning. B. skulle därför avyttra hela nötkreatursbesättningen utom en mjölkko.

RN förklarade avyttringen under angivna omständigheter vara att anse såsom realisation. — I besvär hos RR framförde TI samma yrkande som i fall 1. RR lämnade besvären utan bifall.

3. Beträffande C., som vid ansökningstillfället hade en besättning om 14 kor och 28 ungdjur, förklarade RN att, om C. i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften från mjölkproduktion till göddjursuppfödning och ökad spannmålsproduktion — vilken omläggning toge sig uttryck i ombyggnad av kreaturstallet, upplöjning av större delar av vallarealen å fastigheten samt andra dylika faktiska åtgärder — avyttrade hela nötkreatursbesättningen utom två kor (avsedda för husbehovsmjök), avyttringen skulle anses såsom realisation.

Hos RR yrkade TI att avyttringen i vad avsåge tjuren, korna utom högst två och nio dräktiga kvigor måtte hänföras

till skattefri realisation men i övrigt betraktas som löpande försäljning.

RR yttrade: På grund av vad i målet blivit upplyst rörande C:s försäljningar av nötkreatur under åren 1953—1959 samt omständigheterna i övrigt måste antagas, att C. vid sidan av mjölkproduktion och därmed sammanhängande djurförsäljning bedrivit icke oväsentlig uppfödning av ungdjur till avsalu. Försäljningen av dylika ungdjur kan beräknas till i medeltal 6 à 7 djur årligen och det får antagas, att minst samma antal regelmässigt ingått i C:s kreatursbesättning. Det saknas anledning antaga annat än att C:s kreatursbesättning vid ansökningstillfället hade en sådan sammansättning som nu angivits. Av de 28 ungdjur som då ingingo i besättningen, måste således åtminstone 6 anses avsedda att efter uppfödning försäljas. När en avyttring av sistnämnda djur även om den sker i anslutning till realisation av mjölkdjursbesättningen eller del därav, är att anse såsom löpande försäljning, förklarar RR att därest den tilltänkta avyttringen skulle komma att omfatta flera ungdjur än 22, den intäkt som belöper på det överskjutande antalet skall anses såsom intäkt av löpande försäljning. (En ledamot fann ej skäl anförda, som föranledde ändring.)

4. D., som sedan 1939 ägde och brukade en jordbruksegendom om 125 tunnland, arrenderade därjämte sedan 1950 en jordbruksfastighet om 95 tunnland. Den 14/3 1960 skulle arrendet upphöra och ägaren till fastigheten övertaga jordbruket. D. var därför tvungen att avyttra en stor del av kreatursbesättningen. Stallarna å hans egendom hade plats för endast c:a 50 nötkreatur. D. ämnade behålla omkring 20 mjölkkor samt omkring 30 ungdjur, därav c:a 20 kvigor såsom

rekryteringsunderlag till mjölkdjursbesättningen och omkring 10 ungdjur för uppfödning till slakt, men avyttra c:a 12 mjölkkor, c:a 20 till mjölkdjursbesättningen hörande kvigor samt c:a 10 slaktdjur.

RN fann att, om D. i samband med frånträdandet av arrendet avyttrade en del av sin nötkreatursbesättning, avyttringen i vad avsåge högst 12 mjölkkor, 20 kvigor samt 10 slaktdjur vore att anse såsom realisation, men i övrigt såsom löpande försäljning. — Hos RR yrkade TI att även avyttringen av de 10 slaktdjuren förklarades hänförlig till löpande försäljning.

RR biföll yrkandet. (En ledamot skiljaktig: När såvitt av D:s uppgifter i målet framgår, produktionen i hans jordbruk av kalvar till slakt innebär att kalvarna under normala förhållanden ej säljas eller slaktas såsom späda utan först uppfödas avsevärd tid med jordbrukets produkter, samt vid sådant förhållande även de ifrågakomna slaktdjuren äro att anse som inventarier i jordbruket med binärningar, ty och som det skäl för försäljningen, som uppgivits, är sådant att denna bleve hänförlig till realisation, lämnar jag besvären utan bifall.)

5. E., som vid ansökningstillfället hade 8 kor och 22 ungdjur, därav 4 tjurar, hade av olika anledningar misslyckats med onormalt stort antal av mjölkorna, varför dessa fått säljas till slakt och större antal ungdjur behövts för rekrytering. I viss mån hade E. bedrivit ungdjursuppfödning i och för försäljning exempelvis tjurar till slakt. På grund av bl. a. bristfällig inredning i stallbyggnaden övervägde E. att övergå till kreaturslös drift och försälja samtliga nötkreatur i början av år 1960. Eventuellt skulle E. sälja enbart kor och kvigor samt behålla

kalvarna i och för göddjursproduktion. I samband med omläggningen ämnade E. utöka oljeväxtodlingen och spannmålsodlingen på bekostnad av vallarna. Därest övergång skedde till göddjursuppfödning, vilken i så fall beräknades komma att omfatta omkring 10 djur årligen, skulle tjurkalvar anskaffas i den mån sådana funnos tillgängliga och i annat fall kvigkalvar.

RN fann, att E. under de senaste åren bedrivit, förutom mjölkproduktion, uppfödning av göddjur i större omfattning än som normalt är förenad med en mjölkdjursbesättning av ifrågavarande storlek. På grund härav förklarade RN att, om E. i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften, på sätt i ansöknings angåves, från mjölkproduktion och göddjuruppfödning till kreaturslös drift eller till enbart göddjursproduktion avyttrade antingen hela nötkreatursbesättningen eller samtliga kor och kvigor, avyttringen i vad den omfattade 8 kor och 12 ungdjur vore att anse såsom realisation, men i övrigt såsom löpande försäljning.

Hos RR yrkade TI att avyttringen i vad den avsåge kor och dräktiga kvigor måtte hänföras till skattefri realisation men i övrigt anses såsom löpande försäljning. — RR: utan bifall.

6. F., som vid 1958 års utgång hade 12 kor och 17 ungnöt, därav 4 stutar i åldern 18, 6 och 3 månader och 13 kvigor och kvigkalvar, avsåg att upphöra med mjölkproduktionen och därför avyttra samtliga kor, utom en ko för husbehovsmjolk, ävensom de ungreator han innehade vid början av år 1959. För att kunna utnyttja betet å en manslott å c:a två tunnland, som icke var odlingsbar, ämnade F. behålla fyra under år 1959 födda kalvar. Kalvarna skulle uppfödvas till slakt och alltef-

tersom de blev slaktfärdiga ersättas med nya göddjur.

RN förklarade att, om F. i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften från mjölkproduktion till svinuppfödning och göddjursproduktion — vilken omläggning toge sig uttryck i avyttring av mjölkmaskinen å egendomen, omändring av stallen för svinuppfödning, upplöjning av c:a 13 tunnland vall för andra odlingar samt andra dylika faktiska åtgärder — avyttrade samtliga kor, utom en, ävensom de ungreator, F. innehade vid början av år 1959, avyttringen skulle anses såsom realisation.

Hos RR yrkade TI att avyttringen i vad avsåge kor och dräktiga kvigor måtte hänföras till skattefri realisation men i övrigt anses såsom löpande försäljning.

RR yttrade: I målet är upplyst, att jordbruksdriften omfattat såväl mjölkproduktion som uppfödning av ungdjur för slakt. Av vad som förekommit får anses framgå, att F. avser att i samband med den ifrågavarande djurförsäljningen såtillvida åstadkomma en varaktig driftsomläggning, att mjölkproduktion annorledes än för husbehov ej vidare skall äga rum. På grund härav får, om försäljningen genomföres, denna anses innefatta skattefri realisation i den mån avyttringen omfattat annat än för slaktproduktion avsedda djur. Av handlingarna framgår, att bland de till försäljning avsedda djuren finnas fyra stutar, uppfödda för slakt. Med hänsyn till förhållandet mellan antalet kor och antalet ungdjur i övrigt kan ej med vissnet antagas att fler djur än stutarna ingått i slaktdjursproduktionen. Vid angivna förhållanden förklarar RR, att såsom skattepliktig intäkt skall räknas vad som erhålles för de avyttrade stutarna. (Två ledamöter: ej ändring.)

7. G., som ägde en jordbruksfastighet där han bedrev köttproduktion, arrenderade sedan 1941 en 4 mil från den egna fastigheten belägen egendom där han hade mjölkproduktion. Den arrenderade fastigheten ägdes av ett dödsbo, vari G. var delägare. Arrendet utgick den 14/3 1961 och fastigheten skulle i och för arvskifte säljas. G:s avsikt var att om priset passade köpa fastigheten och då övergå till kreaturslös drift på densamma. Vid sådant förhållande skulle även de åtgärder vidtagas, som betingades av den ändrade driftsinriktningen, upplöjning av vallar, utökad spannmålsodling o. dyl. Den del av nötkreatursbesättningen, som skulle säljas var den å den arrenderade stationerade: 3 tjurar, 30 kor och 47 ungdjur. På den andra fanns 48 göddjur. G. hade deklarerat båda gårdarna på gemensam jordbruksbilaga.

RN förklarade att, om G. under i ansökningen angivna förhållanden avyttrade 3 tjurar, 30 kor samt 47 ungdjur, avyttringen i vad avsåge "stamtjurar", 30 kor samt 30 kvigor och kvigkalvar vore att anse såsom sådan försäljning, därav intäkten icke skulle upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet, men i övrigt såsom löpande försäljning.

Hos RR yrkade TI att avyttringen i vad den avsåge tjurarna, 30 kor samt dräktiga kvigor måtte hänföras till skattefri realisation men i övrigt till skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet. — RR: utan bifall.

8. Beträffande H., som ämnade avyttra hela kreatursbesättningen, 11 kor och 18 ungdjur, varav 5 tjurar i åldern en vecka —18 mån., förklarade RN att, om H. i samband med stadigvarande omläggning av jordbruksdriften från mjölkproduktion till utökad odling av potatis och grönsaker

— vilken omläggning toge sig uttryck bl. a. i omändring av uthusen å fastigheten till lagerhus — avyttrade hela ifrågavarande nötkreatursbesättning, avyttringen vore att anse såsom sådan realisation, därav intäkten icke skulle upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet. — TI anförde motsvarande besvär som i fall 7. — RR: ej ändring.

9. I. hade sedan år 1946 drivit lantbruk och även sedan dess uppfött varmlodiga hästar, vilka sålts såsom remontrar, som regel en eller två om året. Vid tidpunkten för ansökningen hade I. 2 ston 16 resp. 10 år, 1 sto 4 år, 2 ston 3 år, 2 ston 2 år och 2 ston 1 år eller tillhoppa nio hästar. Alla unghästarna voro födda på gården. Då staten som remontrar numera endast inköpte 65 hästar om året mot tidigare flera hundra vore avsättningsmöjligheterna för varmlodiga hästar mycket begränsade. I. hade därför tänkt avyttra samtliga hästar och i fortsättningen icke ägna sig åt hästuppfödning eller överhuvudtaget ha hästar på gården. De boxar där I tidigare haft hästarna användes nu som grisboxar medan hästarna gingo i lösdrift på en loge. För närvarande hade I. 10—15 tunnland utlagda i vall til hästarna. Dessa vallar skulle efter försäljningen av hästarna komma att besås. Detsamma skulle ske med 2 beteshagar till hästarna.

RN förklarade att, om I. avyttrade samtliga ifrågavarande hästar samt upphörde med den av honom bedrivna hästuppfödningen, avyttringen i vad avsåge de 3 äldsta hästarna vore att anse såsom sådan realisation, därav intäkten icke skulle upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet, men i övrigt såsom löpande försäljning.

Hos RR yrkade TI att endast de 2 äldsta hästarna måtte hänföras till skattefri

realisation och I. att hela intäkten av den ifrågasatta försäljningen måtte anses såsom icke skattepliktig inkomst av realisation. Beträffande det 4-åriga stoet upplyste I. att anledningen till att detsamma icke sålts vid tre års ålder — den vanliga åldern för försäljning till Kronon av en remont — varit att det icke varit tillräckligt utvecklat samt att nytt försäljningsförsök skulle göras.

RR: ej ändring i anledning av I:s besvär. Vidkommande TI:s besvär så enär med hänsyn till vad som förekommit i målet endast de två äldsta hästarna kunde anses såsom stamdjur, förklarades försäljningen skola anses utgöra icke skattepliktig realisation, i vad den avsåge de två äldsta hästarna men löpande försäljning i övrigt. (En ledamot förklarade — enär enligt i målet lämnade uppgifter samtliga ifrågakomna hästar vore att anse som levande inventarier i jordbruket med binärningar och försäljningen skulle innefatta realisation, samt förutsättningar för realisationsvinstbeskattning icke vore för handen — hela den tilltänkta försäljningen skola vid inkomsttaxering anses såsom icke skattepliktig realisation.)

Ersättningsanskaffning: skördetröska.

Besvär av hemmansägaren D. angående inkomsttaxering år 1955. — D. hade år 1954 ersatt en bogserad 5 fots skördetröska (för vilken han erhållit avdrag vid 1949 års taxering med 5.550 kr såsom ersättning för ett stationärt tröskverk och självbindare) med en självgående 7 fots tröska, vars värde m. h. t. demonstrationskörning uppskattades till 25.000 kr medan en ny betingade 27.800 kr. Vid 1955 års taxering medgavs D. av PN avdrag med 4.900 kr, motsvarande skillnaden mellan återanskaffningskostnaden,

9.900 kr, för en ny tröska av samma modell som hans tidigare och bytesvärdet å denna, 5.000 kr. D. anförde, att den självgående tröskan friställt en traktor för andra transporter och att han därför 1955 kunnat avyttra en arbetshäst — med återanskaffningsvärde av 2.000 kr — samt att genom den nya tröskans större kapacitet användningen av stationärt tröskverk och självbindare ytterligare minskat (återanskaffningsvärdet över 14.000 kr). — RR medgav avdrag med ytterligare 2.000 kr, motsvarande återanskaffningsvärdet av en genom bytet inbesparad häst. (RR:s utslag den 15/6 1960.)

Ersättningsanskaffning?

Besvär av lantbrukaren P. angående inkomsttaxering år 1955. — PN medgav men KR och RR vägrade P. ett vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantmetod med 715 kr yrkat avdrag för kostnad för inköp av en elektrisk motor, vilken varit avsedd att ersätta en genom stöld förlorad elektrisk motor. (RR:s utslag den 26/4 1960.)

Lön till hemmavarande barn med anställning i jordbruk under tid för värnpliktstjänstgöring.

Besvär av TI angående K:s inkomsttaxering år 1954. — K., som ägde jordbruksfastighet med taxeringsvärde av 114.700 kr, yrkade avdrag för kontanta arbetslöner till en son, född 1930, för 11 månader med 10.600 kr samt till en son, född 1933, vilken den 18 maj 1953 påbörjat värnpliktstjänstgöring, med likaledes 10.600 kr. K. hade därjämte givit vardera sonen 15.000 kr under beskattningsåret. — PN medgav avdrag för lön åt den äldre sonen med yrkat belopp men för kontant

lön åt den yngre sonen med 4.815 kr, motsvarande 5 månader å 963 kr och vägrade avdrag för resten såsom belöpande å tid för värnpliktstjänstgöringen. KR medgav fullt avdrag även för den yngre sonen. RR fastställde PN:s beslut. (RR:s utslag den 21/6 1960.)

Lön till hemmavarande barn, anställt i kommanditbolag.

Besvär av hemmansägaren D. angående inkomsttaxering år 1955. — D. drev sedan år 1949 å sitt jordbruk ett hönseri i kommanditbolag tillsammans med sin hustru och sina tre barn, födda 1936, 1938 och 1941. Sedan D. erhållit 1.500 kr som lön, hade bolagets vinst fördelats efter de ursprungliga kapitalinsatserna. — PN och KR beskattade hustrun enligt hennes deklARATION, barnen för 6 % av deras på visst sätt beräknade kapitalinsats och D. för återstoden av kommanditbolagets vinst. — Hos RR yrkade D., att han icke måtte beskattas för ett belopp av 2.210 kr, motsvarande värdet av barnens arbete i kommanditbolagets rörelse. — RR biföll yrkandet. (RR:s utslag den 15/6 1960.)

Anm.: Bestämmelserna i 20 § KL ang. avdrag för lön till hemmavarande barn ansågs ej tillämpliga, emedan barnen arbetat icke i D:s utan i kommanditbolagets verksamhet.

Avdrag för ingående lager m. m. vid övergång från kontantredovisning till bokföringsmässig inkomstredovisning.

Besvär av trädgårdsmästaren H. angående inkomsttaxering år 1953. — H:s fader, som avled den 7 november 1951, hade bedrivit handelsträdgårdsrörelse å egen fastighet. H. hade jämte en broder arbetat i rörelsen. Genom arvskifte den 13 mars 1952 tillskiftades bröderna bl. a. rörelsens inventarier och lager till ett sam-

manlagt värde av 12.000 kr mot att de till modern överlämnade skuldförbindelser. I 1953 års deklARATION för den av bröderna bedrivna rörelsen upptog H. såsom intäkt bl. a. utgående varufordringar 4.200 kr och utgående lager 3.600 kr. Avdrag yrkades för ingående varufordringar med 4.000 kr och för ingående lager med 4.000 kr. Såsom utgift hade omkostnadsförts varuinköp med 2.368 kr. Tillägg för ingående varuskulder hade icke gjorts. — PN och KR vägrade de yrkade avdragen för ingående varufordringar och ingående lager. — RR nedsatte taxeringen med hälften av 3.000 kr, enär H. — oavsett att rörelsen övertagits genom arv — må anses berättigad att vid övergång till beräkning av intäkt av rörelse enligt bokföringsmässiga grunder erhålla avdrag för värdet av ingående varulager och varufordringar, samt varulagrets värde skäli-gen må uppskattas till 3.000 kr, alltså och då utredningen får anses giva vid handen, att ingående varuskulder uppgått till åtminstone 2.368 kr, och det icke visats, att ingående varufordringar överstigit detta belopp. (RR:s utslag den 29/3 1960.)

Anm.: Jämför Skattentytt 1960 s. 78 (RÅ 1959 not. 1417) jämte kommentar.

Hyresgästs avdrag för ombyggnad.

Besvär av köpmannen R. angående inkomsttaxering år 1954. — R. bedrev herr-ekiperingsrörelse i en förhyrd fastighet. Denna ägdes av R. och två syskon till $\frac{1}{6}$ var. Den andra hälften ägdes av ett dödsbo, i vilket R. och syskonen voro delägare. Under åren 1950—1953 hade R. verkställt ombyggnad av fastigheten för sammanlagt 38.107 kr. R. yrkade avdrag med 5.802 kr, motsvarande hela den under 1953 uppkomna ombyggnadskostnaden. — RR fann R. berättigad till avdrag för kostna-

den för ifrågavarande ombyggnad med $\frac{5}{6}$ av det yrkade beloppet eller med 4.835 kr. (RR:s utslag den 30/8 1960.)

Anm.: Det medgivna avdraget innebär att fastigheten ansågs förhyrd av R. inte bara i förhållande till de två syskonen, vilka ägde $\frac{2}{6}$ av fastigheten, utan även i förhållande till dödsboet, som ägde $\frac{3}{6}$ trots att R. själv var delägare i detta.

Uttag av fastighet i byggnadsrörelse: värdet.

Besvär av TI samt byggnadsingenjören H. angående H:s inkomsttaxering år 1952. H., som drev byggnadsrörelse, skänkte den 30 september 1951 till sina omyndiga barn en i rörelsen ingående fastighet. Fastigheten, som var bokförd till 285.000 kr hade ett taxeringsvärde år 1951 av 290.000 kr och 1952 av 350.000 kr. Den 4 mars 1952 såldes fastigheten för de omyndiga barnens räkning för 441.000 kr. — PN beskattade H. för skillnaden mellan 1951 års taxeringsvärde och det bokförda värdet. KR tog i stället skillnaden mellan 1952 års taxeringsvärde och det bokförda värdet. — Hos RR yrkade TI att H. måtte beskattas för skillnaden mellan barnens försäljningspris och det bokförda värdet, under det att H. yrkade fastställelse av PN:s beslut. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 5/4 1960.)

Anm.: Jämför t. ex. Skattenytt 1958 s. 170 (utslag den 7/1 1958).

Utbetalning utöver inbetald insats vid upplösning av ekonomisk förening.

Besvär av hemmansägaren P. angående eftertaxering för år 1952. — I samband med en rationalisering av tillverkningen

av stärkelse — varigenom vissa mindre lönsamma fabriker nedlades och tillverkningen koncentrerades till vissa mera rän-
tabla sådana — likviderades G:s Andelsstärkelseförening u. p. a. För likvidationens och rationaliseringens underlättande hade föreningen erhållit medel från en särskilt förvaltdad fond, som bildats av Sveriges Stärkelseproducenters förening u. p. a. genom viss höjning av priset på potatismjöl. De medel, andelsstärkelseföreningen sålunda erhållit ur fonden, användes bl. a. till inbetalning av andel för medlemmarna, bland dem P., i ett handelsbolag för drift av den fabrik, däri tillverkningen i fortsättningen skulle bedrivas. — På yrkande av TI förklarade KR, att det belopp, som på så sätt gottgjorts P., utgjort för honom skattepliktig inkomst. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/5 1960.)

Anm.: Utgången blev densamma beträffande belopp, som tillskiftats föreningens medlemmar utöver inbetald insats men använts till inbetalning, helt eller delvis, av andel som ovan sagts.

Fåmansbolag: organisationsaktier eller ej?

Besvär av Aktiebolaget J. B:s Skeppshandel angående inkomsttaxering år 1953. — Bolaget, vars aktier innehades av ett fåtal personer, beskattades för uppbyggnaden utdelning å aktier i ett antal rederiaktiebolag. Bolaget hade uppgivit att aktierna tecknats vid resp. bolags bildande i syfte att redan från början knyta kontakter med rederierna, varför innehavet av aktierna enligt bolagets mening vore att anse såsom ett led i organisationen av bolagets skeppshandelsrörelse. (RR:s utslag den 15/3 1960.)

Ömsesidigt försäkringsbolags avsättning till reservfond.

Besvär av Ansvar, ömsesidigt försäkringsbolag för helnyktra, angående inkomsttaxering år 1954. — Jämligt punkt 2 av anvisningarna till 30 § KL medges i angiven omfattning avdrag för avsättning till utjämningsfond. I fråga om ömsesidigt försäkringsbolag kan som utjämningsfond räknas jämväl vissa andra fonder som funnits före KL:s ikraftträdande, den 1 januari 1929. — Bolaget, som under namn av Motorförarna, ömsesidigt försäkringsbolag för helnyktra, inregistrerats den 13 december 1932, yrkade avdrag för avsättning till reservfonden med 150.000 kr. Enligt bolaget hade fonden av bolaget alltid jämställts med utjämningsfond och så även av taxeringsmyndigheterna för tidigare år. — PN vägrade avdraget. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/8 1960.)

Anm.: I RÅ 1940 not. 1 har Försäkringsbolaget Trafik, vars verksamhet började 1927, erhållit avdrag för avsättning till amorteringsfond och reservfond, då nämnda fonder ansågos ha samma karaktär som utjämningsfond enligt KL. — Se även departementschefens uttalande i prop. nr 50/1948 s. 306.

Fördyrade levnadskostnader vid ny anställning (vikariat).

Besvär av leg. läkaren S. angående inkomsttaxering år 1956. — S., vilken med sin familj bott i Uppsala, tjänstgjorde fr. o. m. den 10 juni 1955 vid centrallasarettet i Vänersborg. Sedan en provisorisk bostad erhållits den 13 augusti 1955, flyttade familjen den 3 september 1955 till Vänersborg. Bostaden i Uppsala behölls likväl tills vidare. Enligt S. avsåg tjänstgöringen i Vänersborg under beskatt-

ningsåret vikariat som successivt förlängdes. Först under 1956 fick S. stadigvarande anställning i samband med inrättandet av en ny underläkaretjänst. Under detta år fick familjen också en riktig familjebostad. Under återopande av anställningens tillfälliga natur under beskattningsåret yrkade S. avdrag för fördyrade levnadskostnader för den 10 juni—den 12 augusti 1955 efter 20 kr för dag och för tiden den 13 augusti—den 31 december 1955 efter 5 kr för dag (dubbelhyra). — TN och PN vägrade avdrag. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/8 1960.)

Anm.: Jämför ett liknande fall i RÅ 1955 not. 1899 (Skattenytt 1956 s. 194).

Flyttningskostnader.

Besvär av TI angående avdelningschefen S:s inkomsttaxering år 1955. — S. hade sedan 1930 varit anställd hos Lilla Edets Pappersbruk AB och dess dotterföretag, därvid han under långa perioder varit verksam i utlandet. Efter återkomsten hade S. startat ett dotterföretag till bolaget i Västerås och bosatt sig där. När verksamheten slutförts, hade S. flyttat till Lilla Edet, där han tillträdde befattningen hos bolaget såsom exportchef. — TN vägrade ett av S. med 1.088 kr yrkat avdrag för kostnaden för flyttning från Västerås till Lilla Edet. — Hos PN åberopade S. bl. a. ett av bolaget utfärdat intyg, att S. av bolaget beordrats att göra flyttningen. Gentemot detta invände TI, att något skriftligt anställningsavtal, som förpliktat S. att underkasta sig flyttning, inte förelegat. Anledningen till flyttningen hade i stället varit att S. slutfört sitt arbete i Västerås. — KR medgav avdraget. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/6 1960.)

Anm.: Här gällde det alltså flyttning

som beordrats inom praktiskt taget ett och samma företag. Jämför däremot RÅ 1955 ref. 20 (Skattenytt 1955 s. 243) med motsatt utgång. Där gällde frivillig flyttning mellan olika företag.

Bidrag från Svenska Fotbollsförbundet till lokalt fotbollsförbund.

Besvär av TI angående Blekinge Fotbollsförbunds inkomsttaxering år 1954. — Förbundets årsberättelse utvisade ett överskott å 1953 års verksamhet av 4.209 kr, varav räntor 1.049 kr. På inkomstsidan hade därvid upptagits bla bidrag från svenska fotbollsförbundet till allmänna distriktskostnader, serieverksamhet m m 5.350 kr, till domarekurser 55 kr och till ungdomsfotbollsverksamheten 512 kr samt från Blekinge idrottsförbund förvaltningsbidrag 475 kr samt från Kung Gustaf V:s 90-årsfond 900 kr. — PN, ansåg samtliga bidrag utom det sistnämnda utgöra skattepliktig intäkt i förbundets verksamhet, taxerade förbundet, förutom för inkomst av kapital med 1.049 kr, för inkomst av rörelse med 2.260 kr. — Hos KR yrkade förbundet, att beskattningen av sistnämnda belopp måtte undanröjas, enär bidragen från ifrågakvarande idrottsmyndigheter icke kunde utgöra skattepliktig inkomst. — KR fann, enär det finge antagas, att den av förbundet bedrivna verksamheten icke lämnat överskott av beskaffenhet att kunna tagas till beskattning såsom inkomst av rörelse, skäligen nedsätta taxeringarna med 2.260 kr. — Hos RR framhöll TI, att samtliga på vinst- och förlustkontot redovisade inkomstposter syntes med undantag av det från beskattning fritagna beloppet å 900 kr avse andelen förbundets andel i vinst å rörelse, som bestått i anordnande av idrottstäv-

lingar o d, anslag från Svenska fotbollsförbundet för det mottagande förbundets medverkan i sådan rörelse eller ock förvaltningsbidrag från Blekinge Idrottsförbund. — RR fastställde PN:s beskattningsåtgärder. (RR:s utslag den 17/3 1960.)

Anm.: Se prop. nr 164/1948 s. 11:1944 års skattesakkunniga konstaterade i sitt betänkande, SOU 1946: 56 angående idrottssammanslutningarnas beskattning, att till idrottssammanslutningar influtna medlemsavgifter enligt gällande rätt icke utgjorde skattepliktig intäkt samt att desamma finge anses gälla beträffande gåvor och andra frivilliga bidrag till idrottssammanslutningarna till den del desamma icke vore att återföra till reklamkostnader för givaren eller till tjänster eller andra prestationer vid samarbete på den förvärvsbetonade idrottens område (förvaltningsbidrag). I en departementspromemoria den 24 november 1947 föreslogs ingen ändring häri men väl att avdrag för omkostnader aldrig skulle få medges med större belopp än det varmed de avdragsgilla omkostnaderna överstege summan av vad organisationen uppburit i form av statsbidrag, gåvor, medlemsavgifter och annat som vid inkomstberäkningen betraktades såsom icke skattepliktig inkomst. Departementschefen ansåg dock enligt propositionen att någon reduktion av omkostnadsavdraget med hänsyn till gåvor eller medlemsavgifter icke borde ske. I enlighet därmed fastställdes den nuvarande lydelsen av bestämmelserna i punkt 13 av anvisningarna till 29 § KL.

Lagfartskostnader m. m. vid beräkning av realisationsvinst vid försäljning av andel i fastighetsförening.

Besvär av fabrikören C. angående in-

komsttaxering år 1954. — C. hade under beskattningsåret för 5.000 kr försålt vissa andelar i en fastighetsförening, vilka han förvärvat år 1951 för 450 kr. — TN och PN beskattade C. för realisationsvinst vid avyttringen med 4.550 kr. — Hos KR anförde C., att, då andelarna skulle säljas, det hade visat sig att föreningen ej hade lagfart å sin fastighet. För att kunna sälja andelarna hade C. varit tvungen att ombesörja lagfart; han hade även erhållit föreläggande därom. Detta hade medfört utlägg för honom å 6.040 kr. — KR: ej ändring. — RR undanröjde beskattningen, enär omständigheterna gäve vid handen, att C. vid försäljningen åtagit sig att utan anspråk på gottgörelse av föreningen svara för ifrågakomna kostnad samt köpeskillingen för andelarna bestämts med hänsyn till detta för köparen förmånliga åtagande. (RR:s utslag den 1/6 1960.)

Skadestånd.

Besvär av lantbrukaren B. angående inkomsttaxering år 1954. — B., som enligt avtal år 1949 till ett bolag upplåtit rätt att mot viss årlig ersättning per kubikmeter taga sten, grus och sand på B:s jordbruksfastighet, hade trots förbud i avtalet till annan person sålt ifrån ett område å fastigheten. Sedan avtal den 29 augusti 1952 träffats mellan B. och bolaget, att bolaget godkände överlåtelsen mot att B. till bolaget erlade 7.500 kr ettvert av åren 1952 och 1953, yrkade B. avdrag vid 1954 års taxering för skadestånd med 7.500 kr. — TN medgav (liksom föregående år) avdraget. — Hos PN yrkade TI att, då intäkten vid försäljningen av området icke vore beskattningsbar, avdrag för skadestånd ej heller skulle medgivas. B. invände, att hans intäkter från grusbolaget minskades genom skadeståndet. PN och

KR vägrade avdraget. — RR biföll däremot B:s talan, enär handlingarnas innehåll grundar antagande att B. nödgats utgiva ifrågakomna belopp, 7.500 kr, för att bibehållas vid de intäkter av fastigheten, som årligen inflyta såsom vederlag för rätten att taga grus m. m., samt i målet icke förebragts omständighet, som kan medföra att beloppet likväl ej må anses såsom avdragsgill omkostnad för intäkternas bibehållande. (RR:s utslag den 14/6 1960.)

Besvär inom rätt tid?

Besvär av tjänstemannen W. angående inkomsttaxering år 1956. — Sedan W. skönstaxerats av PN, anförde W. besvär hos KR. TI invände, att besvärsskriften inkommit för sent. Delgivning av PN:s beslut hade nämligen skett den 2 maj 1957 men besvären hade inkommit först den 2 juli 1957. Därjämte invände TI att W:s deklaration avlämnats för sent. — KR upptog icke besvären till prövning, enär besvärstiden (60 dagar) försuttits. — Hos RR styrkte W., att besvärsskriften, som var adresserad till ÖÄ, med rekommenderad försändelse inlämnats å Enskede postkontor den 29 juni 1957. Han framhöll, att den med normal postgång bort ha inkommit till ÖÄ den 30 juni. — RR yttrade att handlingarna utvisade, att W:s till KR ställda besvär avsänts i rekommenderat brev till ÖÄ den 29 juni 1957 och dit inkommit den 2 juli 1957. Huruvida avi om försändelsen inom besvärstiden inkommit till ÖÄ vore ej upplyst. Vid sådant förhållande fann RR väl det icke vara utrett, att W. hos KR försuttit sin besvärstid (men fastställde KR:s slut med hänsyn till deklaraionsförsummelsen). (RR:s utslag den 30/6 1960.)

**Rätt beskattningsår: aktieutdelning
uppburen av aktiebolag som driver för-
valtningsverksamhet.**

Besvär av TI angående eftertaxering för år 1953 av Aktiebolaget T. i likvidation. — Bolaget, vars verksamhet uteslutande bestod i förvaltning av aktier och fordringar och vars beskattningsår utgjordes av räkenskapsåret 1 mars 1952—28 februari 1953, eftertaxerades av PN för ett belopp, motsvarande aktieutdelning från ett dotterbolag. Utdelningen hade varit tillgängligt för lyftning tidigast den 30 maj 1952 och uppburits av bolaget den 30 december 1952. — Hos KR yrkade bo-

laget undanröjande av eftertaxeringen, därvid bolaget framhöll, att utdelningen upptagits såsom anteciperad utdelning i bolagets bokslut den 29 februari 1952 och följaktligen redovisats i bolagets år 1952 avgivna deklaration (utdelningen var skattefri vid 1952 års taxering enligt då gällande bestämmelser). — KR biföll bolagets yrkande men RR fastställde PN:s beslut, enär utdelningen varit att hänföra till intäkt av kapital och bort upptagas till beskattning vid 1953 års taxering. (RR:s utslag den 23/8 1960.)

Anm.: Se punkt 2 första stycket anvisningarna till 41 § KL.

Meddelanden från Riksskattenämnden,

som fr o m i år uppdelats på två särskilda serier, varav serie II avser den allmänna varuskatten, kommer liksom hittills att ingå under särskild avdelning i Skattenytt. I enlighet med från flera håll uttalat önskemål kommer vi att återgå till den före 1960 tillämpade placeringen i mitten av tidskriften. Av tekniska skäl måste dock båda serierna, när de förekomma i samma nummer, tryckas fortlöpande, varvid emellertid varje serie börjar på ny högersida så att delning lätt kan ske. Abonnemang kan även om så önskas ske separat på Meddelanden från Riksskattenämnden. Dessa tillhandahållas då åtskilda på varje serie och betinga ett av Riksskattenämnden fastställt prenumerationspris av kr. 4:— per år och serie.

Skattenytts expedition.